

Maxima verkoopt, zeker in Argentinië

Halfzus Angeles ontvangt de pers om geld te krijgen

DOOR INEKE HOLTWIJK, de Volkskrant January 17, 2002

Argentinië heeft wel wat anders aan zijn hoofd dan het huwelijk van Maxima en Willem-Alexander. 'Wat koop ik ervoor?' Maar juist omdat het land in grote financiële problemen verkeert, biedt het huwelijk uitkomst. Bingo, daar meldt zich weer een ploeg journalisten.

Angeles Zorreguieta (43) beent door een gang en wijst rechts naar centrifuges voor de wetenschap en introduceert links jonge onderzoeksters die tussen de reageerbuisen en stopflessen boven de papieren hangen. De halfzus van Maxima is klein, slim en zonnig.

Ze is doctor in de biochemie en leidt een afdeling van het prestigieuze instituut Campomar, dat ooit een Nobelprijswinnaar leverde. Maar Angeles' specialiteit, genetica van bacteriën, ligt slecht in de markt. Breinen genoeg in Argentinië, maar geld ontbreekt. Zelfs Campomar heeft financiële problemen door de huidige crisis in het land. Gelukkig is er Angeles. Zij blijkt, dankzij haar halfzus Maxima een publicitaire magneet. Steeds bellen er journalisten naar het instituut. De afdeling voorlichting rook een kans; meer publiciteit betekent meer kans op nieuwe sponsors. Dus praat Angeles Zorreguieta.

Ze gaat naar het huwelijk van haar halfzus en prins Willem-Alexander, maar doorgaans zegt ze over Maxima slechts anderhalve zin: haar wacht een mooie maar ook heel zware taak en de familie had toen Maxima haar vriend voorstelde geen idee wat haar te wachten stond. Daarna gaat het onverbidde over eiwitafscheiding in bacteriën. 'We moeten onze verbeelding gebruiken', zegt de voorlichter die als een politiemans bij alle interviews met Angeles zit.

Maxima verkoopt dus niet alleen in Nederland. Toen de verloofden in november in Argentinië waren, bezochten ze het museum cq werkplaats van zilversmid Juan Pallarols. Ze lieten er een cadeau voor de koningin maken en ze zochten er voorwerpen uit voor hun uitzet. Sindsdien is het in de donkere werkplaats met vuurhaard, hamertjes en pinnen een komen en gaan van fotografen en journalisten.

Italianen, Spanjaarden, Duitsers. En bingo, daar meldt zich al weer een ploeg. Het Britse Vogue dit keer, drie man sterk. Het komt om de Don Quichot van de branche te portretteren die niet alleen voor de paus maar nu ook voor de Nederlandse monarchie aan de slag mag.

Ga de straat op en vraag naar Maxima. Anders dan een jaar geleden weten Argentijnen nu over wie het gaat. 'Dat is dat meisje dat prinses is.' En 'die vrouw die altijd valt'. In andere, betere tijden zou de romance een opsteker zijn voor het nationaal zelfbewustzijn, met grote publicitaire resonantie. Maar de Argentijnen, die de afgelopen weken vijf presidenten hadden, doden na protesten begroeven, de peso zagen vallen en hun bankrekeningen geblokkeerd wisten, hebben wat anders aan hun hoofd. 'Het is in Afghanistan rustiger dan hier. En dan hebben we nog niet eens een Bin Laden. Kun je nagaan', zegt Pablo Garzonio, een van de onderdirecteuren van de Banco de la Nación.

Het huwelijk is door de ellende thuis een ver-van-mijn-bed-show die bij sommigen irritatie opwekt. 'Wat koop ik ervoor?', zegt een kioskhouders. Men vindt dat Maxima het handig heeft aangepakt. 'Je hebt twee soorten Argentijnen', stelt een taxichauffeurs. 'De genen die blijven omdat ze daarvoor kiezen of omdat ze niet anders kunnen. En de genen die het schip verlaten. Bij de laatsten hoort zij.'

In de net nieuwe centrumwijk waar alle straten naar vrouwen zijn genoemd, stonden nog wat namen open. Maar een Prinses Maximastraat of -school zit er in Buenos Aires niet in. Voor bestuurders is Maxima gewoon 'de dochter van Coqui', zoals de meesten haar vader noemen.

Natuurlijk staat iedereen zich erop voor haar te kennen of een band met haar te hebben, hoe vaag dan ook. 'Mijn dochter is ook naar het Northlands gegaan', deelt een dame ongevraagd mede als ze de naam Zorreguieta hoort vallen. Zij staat in de rij staat bij l'Interdit, de winkel waar bruiloftsgasten voor 669 dollar een speciaal voor Maxima ontworpen ontbijtsetje met twee bordjes van Villeroy en Boch kunnen kopen en naar Den Haag laten versturen. Of twee identieke reiswekkers a raison van 135 dollar.

Bij hun laatste bezoek aan Argentinië lunchten de kroonprins en zijn verloofde in de Circulo de Armas, een zo elitaire club dat vader Zorreguieta er niet eens lid van kan zijn. Daags daarna zaten ze op de barbecue bij de familie Santamarina, lid van de Argentijnse oligarchie.

De ouders van Maxima worden bedolven onder de uitnodigingen voor cocktails en partijen, weet Caroline Fauve van het roddelblad Caras. Maar ze zijn selectief met accepteren. 'Ze doen alleen ambassadedingen, welzijnsinstellingen en openingen van tentoonstellingen.'

Via Maxima voelt de elite zich nu ook een beetje lid van een koninklijk huis, Europees nog wel. Het absorptievermogen is eigen aan Argentijnse aristocraten, meent Maria Esther de Miguel, schrijfster van historische romans, waaronder een over de vriendschap van een oranjeprins met een Argentijnse aristocraat. 'Iedereen die succes heeft in het buitenland adopteren zij alsof het hun eigen uitvinding is. Dat deden ze met Gardel, met Maradona en nu doen ze het met Maxima.'

Het drama van Argentinië is het geografisch isolement. (Garcia Marquez schreef over Buenos Aires: 'Je komt aan en het is alsof er geen wereld meer is waarnaar je kunt ontsnappen.') Argentinië is daardoor een land dat snakt naar relaties met de rest van de wereld. Daarin zit het grote belang van een Argentijnse prinses in Nederland, meent zakenman Ricardo Esteves. 'De wereld van de toekomst is de wereld van communicatie. Wie de meeste lijntjes heeft, wint straks. Een Argentijnse koningin is een middel daartoe.'

Maxima bezorgt Argentinië en Nederland een kans, meent Esteves. Zelf heeft hij veel van doen met Nederlanders, want zijn Banco Velox is samen met Ahold eigenaar van een supermarktketen. Merkt hij al dat er iets moois groeit? Hij vindt van wel. 'Het gevoel is veranderd. Door Maxima is Nederland een land waar we meer voor zijn gaan voelen. Eerst was het als Zweden. Nu is het Zweden plus nog wat extra.'